

SähköSanomat

1 / 2011

Raati ja toimarit 2011 esittäytyvät

World Cup of Kyykkä -reportaasi

TAMPEREEN TEKNILLINEN
YLIOPISTO
TAMPERE UNIVERSITY OF
TECHNOLOGY

Oikeat Miellipiteet™

Kadonneiden muskeliien metsästys

Sisälmys

Pääasiat	2
Puhis puhisee	3
Raati ja toimarit 2011	4
Fuksivastaavien tervehdys	10
Oikeat Mieli-piteet™	11
Kadonneiden muskelien metsästys	12
TEK-miehellä on asiaa	14
World Cup of Kyykkä	16
Sex and the Univercity	18
So bad it scares	19

Julkaisija:

Sähkökilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
<http://www.skilta.fi>

Päätoimittaja:

Erkka Martikainen

Toimittajat:

Jari Kuisma
Pauliina Leino

Muu toimituskunta:

Raati, toimarit ja jäsenistö

Kuvat:

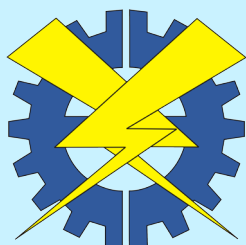
Jari Kuisma
Matti Auvinen
Kaisa Pylkkänen

Painopaikka:

Canon Oy

Painomäärä:

60 kpl

Pääasiat

HUH.

Päätoimittajan ja tiedotusvastaavan ura alkoi niin kuin odottaa saattoi. Rikottiin uusia ennätyksiä dedisten venymisessä ja vedettiin aika hyvät pohjat seuraaville vuosille. Tätä lehteä teidän piti lukea noin kuukausi sitten. Ehkä joskus tulee haukattua liian suuri hatullinen paskaa, kun yrittää tehdä paljon asioita paremmin kuin osaa. Toivottavasti silti tykkäätte, vaikka jutut ovatkin lähinnä talvella kirjoitettuja.

Nöyristelyt sikseen. Tarkoituksena oli miehekkäästi uhotta tässä, kun kerran saan levitellä juttujani jopa ympäri Suomea. Uhoamisen aihepiirit ovat sopivasti vaihdelleet talvella ja keväällä ajan myötä: naiset ja niiden vaikutus maailman pilaamiseen, ydinvoimakysymys sekä viimeisimpänä yritykset, joihin yrittää hakea kesätöihin.

Mikään näistä ei ole kuitenkaan enää ajankohtaista. Naiset on monesti ihan kivoja, ydinvoimakysymys ei oikeastaan kiinnosta enää muuten kuin trollausmielessä ja sain kaikkien odotusten vastaisesti jopa kesätöitä omalta alalta. Avautuminen on tylsää, jos se on liian väkinäistä. Tekotaiteellinen paska on tietysti aina vaihtoehto, mutta jos nyt ei tällä kertaa.

Mutta hei, leuka rintaan ja niin edelleen. Kiitos kaikille, jotka tekivät asioita tämän lehden eteen, ja toivottavasti autatte jatkossakin. Seuraavaksi käännetäänkin katset jo kohti kesäistä fuksinumeroa.

En oikeastaan jaksa kirjoittaa enempää, sillä alkaa olla jo kiire juopottelemaan.

Terveisin,
Erkka

Kysyttävää tai palautetta lehdestä? Lähetä sähköpostia tiedotus@skilta.fi.

Puhis puhisee

Skillan alkuvuosi on polkaistu käyntiin reippaalla poljennolla. Heti ensitöikseen raati totesi parhaaksi nimetä kasan toimihenkilöitä oman toimintansa tueksi ja innokkaita henkilöitä löytyikin kiitettävä määrä. Paremmiin voit tutustua näihin raskaan työn raatajiin tämän läpyskän sisäsivuilla.

Skillan toimintavuoden kohokohta ilmentyy vuosijuhlina, jotka tänä vuonna juhlittiin 5.2. Kalevan Killassa. Paikalla oli seitsemisenkymmentä pahista juhlistamassa uhkaavasti keski-ikää lähestyvää 43-vuotiasta. Juhlat olivat muikeat siitakin huolimatta, että meikäläisen opiskelijakortti päätyi illan päätteeksi liftaamaan Suvi Juhannon (nimi muutettu) kengässä aina Annalaan asti. Iso kiitos juhlavieraille ja etenkin järjestäjille!

Huikeista talvikeleistä on nautittu pelaamalla kyykkää, järjestämällä kaukalopalloturnaus sekä raaputtelemalla lumiveistoksia TTY-Säätiön 1-vuotisjuhlan kunniaksi. Uljas viikinkilaivamme ei kuitenkaan onnistunut sulattamaan henkilökunnan sydämiä ja näin ollen kilpailun voitto karkasi Skellariin. Fuksirintamalla on ollut havaittavissa miellyttävää aktiivisuutta, joka jaksaa aina lämmittää vanhemman tieteenharjoittajan sydäntä. Mutta se suurin ja kaunein on vasta tulossa. Get ready!

Laulusaunalla laulettiin maaliskuun lopussa, ja ennakkostartti Wappuun otettiin 14.4. Keskiasteen Välitutkinnon merkeissä. Wappuna ISO saa perinteikästä kyytiä Rosendahlin rannassa ja päheitä grillejä ja sapuskoja on mahdollisuus tehdä ja nähdä Sähkötalon sisäpihalla. Näistä kannattaa urkkia lisää tietoa WappuAn-turista.

Enkä nyt malta olla nostamatta kissaa pöydälle, nimittäin: Opiskelijoiden toimeentulo ei ole viime aikoina ollut kovinkaan monen päättäjän intresseissä. Tai ainakaan sen parantaminen. Keppiä tulee kyllä opintotuen kaksiportaisuuden myötä, mutta muiden etuuksien indeksiin sitomisen yhteydessä opintotuki autuaasti unohdettiin.

Keväällä pistettiin 200-päinen Arkadianmäen joukkue uusiksi, mutta ne todelliset vaalithan käydään vasta ensi syksynä, jolloin oman ylioppilaskuntamme ylintä päätösvaltaa käyttävä edustajisto pistetään myös uusiksi. Kannattaa tutustua jo kevään aikana edarin toimintaan ja syksyllä suositelen kaikille ehdokkuutta vaaleissa. Mukavaa hommaa, sanovat.

-Vesku

Raati ja toimarit 2011

Vesa Hälvä, puheenjohtaja

Skädäm! Olen Vesku, kolmannen vuoden teekkari ja kotosin alunpitäen Varsinaisest Suamest. Opiskeluhommina harrastan sähkövoimatekniikkaa ja hajautettuja järjestelmiä. Toimenkuva killassa on johtaa puhetta, eli pitää homma niissä uomissa, jotka Sähkökillan yleiskokous on asettanut. Toisin sanoen tehtävänä on vastata aina ja kaikesta vuoden aikana ja tarkastella toimintaa kokonaisuutena. Kaiken todellisen työnhän tekee muu raati ja toimarit. Minuun on hyvinkin mahdollista törmätä myös muissa mitä ihmeellisimmässä koulumme piirissä toimivissa instansseissa. Lisäksi kovana yrityksenä on käyttää mahdollisimman suuri osa vapaa-ajasta liikkuen pääasiassa joko salilla, muovikaukalossa tai potkupallokentällä.

Pia Humalajoki, rahastonhoitaja

Heips! Olen Pia, kolmannen vuoden sähköteekkari Keski-Suomen suunnalta. Rahastonhoitajana pyrin kaikin keinoin pitämään huolta Skillan rahoista, että niitä käytettäisi fiksusti ja tositteista löytyisivät oikeat päivämäärät. Toisin sanoen huolehdin näistä muista rakkaista toimijoista, etteivät ne ihan hömelöiksi alkaisi. Aikaisemmin olen ehtinyt toimia Skillan piikalikkana, sähköpaimenena (fuksit <3) ja järjestää yhdet vuosijuhlasitsit. Nykyään asustan Tupsulassa, ja sillä kuuluisalla vapaa-ajallani yleensä nukun, irkkaan tai katson Salkkareita.

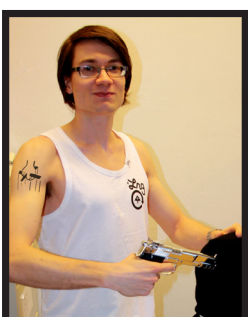

Sanni Aumala, sihteeri

Tzip. Oon Sanni, Skillan sihteeri 2011. Hoidan pöytäkirjat ja sisäisen tiedotuksen. Olen tamperelainen rotunainen ja arvostan ystävättäreni öljyttyjä sääriä. Omat sääreni mieluummin perinteisesti sheivaan enkä öljyä.

Mikko Eronen, yritysvastaava & vpj

Morjenttes! Tottelen nimeä Mikko Eronen ja viimevuosi oli niin hauska joten hoitelen yritysvastaavan hommia nyt toista vuotta putkeen, lisäksi tuuraan Veskua puheenjohtajana tarvittaessa. Käytännössä olen linkkinä yritysmaailman ja Skillan välillä, vastaan kaikesta mainosmyynnistä, excursioista ja muunlaisesta yhteistyöstä. Kotikoti on Kotkassa mutta enpä siellä ole viimeaikoina enää viihtynyt, Herwood on vienyt meikäläisen. Minuun kannattaa olla yhteydessä jos on mielessä uusia ideoita yritys yhteistyöhön liittyen tai jokin mielenkiintoinen excursiokohde. Harrastuksena edelleen kuntosalii, kuviokellunta, kentäratsastus ja kyykkä. Uutena kiinnostuksen kohteena tässä vuoden mittaan on ilmestynyt kauniit työt, joten jos tunnistat itsesi äskeisestä niin älä epäröi nykiä hihasta!

Jussi-Pekka Teini, isäntä

Moikka! Olen J-P, ja toimitan tänä kalenterivuonna killassamme isännän virkaa. Pidän siis huolen siitä, että kuivat kurkut löytävät kostuketta killasta ja killan järjestämistä tapahtumista. Kotoisin olen Kristiinankaupungista, josta et ole varmaan koskaan kuullutkaan, mutta eipä ole kukaan muukaan. Olen kolmannen vuoden teekkari ja toimin koululla kiltahommien lisäksi koulutuspoliittisena aktiivina TST-tiedekunnan varahallopedina. Vapaa-aikani kulutan pitkälti urheilun ja kavereiden parissa.

Anna-Mari Lappi, emäntä

Heikunkeikun! Olen Anna-Mari ja toimin Skillan emäntänä tämän vuoden (olen siis mukana tapahtumien järjestämisessä ja yleensä vastaan tuosta ruokapuolesta). Koulun ohessa soittelen pianoa, piirtelen ja katson leffoja. Ömm... En nyt taida keksiä itsestäni muuta kerrottavaa, joten hihasta saa tulla nykimään, jos mieleen ilmaantuu kysymyksiä. (:

Erkka Martikainen, tiedotusvastaava

Huuu! Oon Erkka, valkoinen lihaa syövä suomalainen heteroherrasmies. Skillassa toimin tiedotusvastaavana, eli lähetän sähköpostia, päivitän nettisivuja, mainostan eri medioissa ja oon vastuussa tästä lehdestä. Teen hommat joskus ajoissa. Saatan olla saamaton, mutta onneks oon sentään hyvännäköinen.

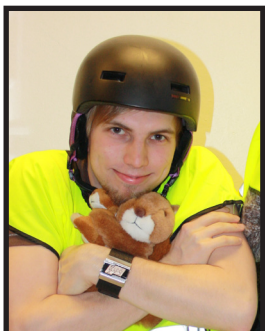

Toni Lähteensuu, opintomestari

Morskis! Olen Toni ja toimin tämän vuoden Skillan opintomestarina. Toimenkuvaani kuuluu kaikki opintoasioihin liittyvä puuhastelu, ja lisäksi pyrin pitämään hellää huolta Skillan kopiokoneesta. Opiskelen kolmatta vuotta ja olen aikaisemmin ollut Skillan toiminnassa mukana mm. kiltamestarina ja renkipoikana. Moikataan kun tavataan!

Taru Suonurmi, kiltamestari

Hellurei, oon Taru, tämän vuoden kiltamestari. Elikäs koitan johonkin suuntaan kehittää kiltahuonetta (jos jollain tiedossa Skiltaan sopivat sohvat, saa tulla nykäseen hihasta :)). Tunnollisen opiskeluni ohella koitan kerätä temppuilla laudalla sekä pyöriä päälläni.

Sampo Turunen, fuksikapteeni

Moi! Mie oon Sampo, 2. vuoden tieteenharjoittaja kotoisin Sodankylästä. Toimin raadissa fuksikapteenin virassa, eli tehtäväni on opastaa sähkönsiniset palleromme teekkariuden saloihin. Ja siinähan sitä opetettavaa riittääkin. Fuksien paimentamisen lisäksi harrastan lumilautailua, suunnistusta, akrobatiaa, pokeria ja saunomista.

Heidi Uimonen, sähköpaimen

Hejs! Olen Heidi, token vuoden opiskelija TTY:llä ja nyt Skillan sähköpaimen. Se meinaa sitä, että järjestän yhdessä fuksikapteeni Sampon kanssa fukseille teke- mistä ja leimailen heidän passejaan. Mun vapaa-aika on perinteisesti kulunut tanssimalla, harrastamalla ruotsia ja facebookkaamalla, mutta nyt oon alottanu lumilautailunkin! Tavoitteena olisi myös puolimaraton kesällä, huh huh.

Laura Pitkäaho, sitsitoimari

Heipä hei! Olen Laura ja toimin killassa vuosijuhlatoimarina. Järjestin muun muas- sa tämän vuoden pahamaineisia Skillan 43-vuotissitsejä. Kotoisin olen Pohjois- pohojammaan loistokkaimmasta kaupungista, Oulusta. Vapaa-ajalla irkkaan ja syön majoneesipitsaa. :)

Joonas Heloterä, lukkari

Moroo! Olen Joonas Heloterä, kolmannen vuoden tieteenharjoittaja ja toimin kiltamme lukkarina. Tällasen hommiin kuuluu laulattaminen, laululäimäreiden valmistelu, lauluiltojen järkkääminen sekä Rasputtimella läpsyttely. Toiveita kult- tuuritoimintaan voi esittää ja lopussa seisoo Kakku. Joskus fuksina olin renkipoi- kana ja vielä äskettäin fuksikapteenina, joten näin ollen myös tarkkailen ettette pahistele tai riko itteenne. Viime vuonna olin teekkarijaostossa lukkarina, kunnes ylenin tähän. Nuotin vieressä on tilaa, mutta vuorenavalloitus on kivempaa.

Antti Leinonen, liikuntavastaava

Heipä hei! Olen Antti, toisen vuoden sähköteekkari, ja saavun sieltä mistä tämän maan parhaat salibandyn pelaajatkin eli Jyväskylän Vaajakoskelta. Joskus tottelen myös nimeä Kyklis. Toimin vuoden 2011 liikuntavastaavana ja tavoitteenani on yrittää saada jäsenistöä liikkumaan, järjestellä erilaisia urheilutapahtumia ja kasailla Sähkökillasta joukkueita erilaisiin turnauksiin. Olen rento ja sosiaalinen, joten saa tulla juttelemaan muutenkin. Minua löytää usein killasta ja mahdollisuksieni mukaan skillan sähkövuoroilta sekä sitäkin useammin Tamppi-areenalta reenaamasta.

Jari Suikkola, yritystoimari

Jelou! Jari on nimeni ja olen TTY:llä toista vuotta opiskeleva sähköteekkari. Ikää on 21 vuotta ja olen kotoisin Kannuksesta, tuolta keitaasta keskellä karua Keski- Pohjanmaata. Olen nyt ensimmäistä kertaa kiltatouhuissa mukana, ja toimin ku- luvan vuoden ajan Skillan yritystoimarina. Lähinnä siis jelppailen yritysvastaavaa excursioiden ja yritysysteistyön parissa. Harrastan vähän kaikenlaista, minkä saa jotenkin liitettyä kavereiden kanssa hengailuun.

Arttu Laapotti, tiedotusassistentti

Moro! Oon Arttu, tiedotusvastaavan bitch. Teen kaikkea, mitä tiedotusvastaava keksii nakittaa. Monesti homma meinaa siis mainosten tekemistä tai jotain tietoteknisiä juttuja netin puolella. Vapaa-ajalla käyn kuntosalilla treenaamassa kireitä pakaroitani.

Joonas Koski, puuhapete

Hejsan! Olen Joonas ja tulen Varkaudesta. Toimin killan PuuhaPetenä ja toimenkuvaani kuulu pääasiassa kiltamestarin nakkikoneena toimiminen, eli kaikenlainen puuhastelu kiltahuoneen hyväksi. Ikää kertynyt 22 vuotta, joista kohta 2 olen viettänyt TTY:llä. Mikäli vapaa-aikaa liikenee saatan urheilla tai jopa käydä tapahumissa.

Juho Mäkiharju, TEK-yhdyshenkilö

Morjenttes! Neljäs vuosi TTY:llä menossa ja Skillan toiminnassa olen ollut jollain tavalla mukana jokaisena opiskeluvuoteni. Tänä vuonna toimin killan TEK-yhdyshenkilönä ja tiedotan jäsenistöä liiton tarjoamista palveluista ja eduista. Saa (ja pitää) tulla kyseleen jos TEKin palveluista herää kysymyksiä!

Teemu Varsamäki, mikroguru

Terve, minun tehtäväni mikroguruna on pitää hyvää huolta Skillan tietokoneista ja muista tietokoneiden kaltaisista laitteista. Olen kotoisin Merikarvialta ja hengailen täällä neljättä vuotta. Opiskelen sulautettuja järjestelmiä sekä ohjelmistotekniikkaa.

Eveliina Seppälä, kv-vastaava

Hei, olen Eveliina, Turengista kotoisin oleva, sittemmin Tamperelaistunut toisen vuoden sähköteekkari. Killassa kahvin juonnin ja ympäriinsä pyörimisen lisäksi toimin KV-vastaavana, eli pidän huolta kiltamme vaihto- ja tutkinto-opiskelijoista.

Jari Kuisma, toimittaja

Hola! Olen opiskelijan alku Tampereelta, jolta ei puutu rohkeutta tarrtua sanan sälpään. Valokuvaus ja kirjoittelu kuluttavatkin vapaa-aikaa, mutta onneksi opiskelijarällästyksellä on oma, rakas paikkansa aikataulutetussa elämässäni. Liikunta, elokuvat, musiikki ja ystävät ovat rakkaita aiheita ja varmasti näiden läpi peilautuvat kirjoittamani artikkelitkin.

Pauliina Leino, toimittaja

Pöö! Olen Pauliina Porista ja asustan ekaa vuotta Hervannassa. Toimittajana kirjoitan kaikkea tärkeän turhaa Sähkösanomiin. Pidän uimisesta, mutta en osaa kellua. Vapaa-aikani kuluu kavereiden kanssa ja masaliisaa syödessä.

Niko Liimatainen, prujuvastaava

Morjensta! Olen Niko Liimatainen ja kotoisin Äänekoskelta Jyväskylän lähimaastosta. Harrastuksinani voisin mainita erinäiset taistelulajit, joita on tullut harrasteltua jos jonkinlaisia, myös seinäkiipeily on lähellä sydäntä. Alaani Skillassa sen sijaan ovat prujut. Huolehdin siis, että jokaisella teillä on mahdollisuus vapautuja yli 800 sivuisten tiiliskivien paineen alta, ja vaihtaa mukavan ohueen ja suomenkieliseen tietopakettiin. Jos tulee kysyttävää jostakin niin kiskaikaa hihasta.

Kaisa Pylkkänen, sisällöntuottaja

Heijgå! Minä oon Kaisa. Alunperin olen kiero savolaistyttö Mikkelistä, mutta nyt asustan jo toista vuotta täällä Hervannassa. Toimin viime vuonna Skillan sihteerinä ja tälle vuodelle arvoisa raati keksi minulle niinkin hienon pestin kuin sisällöntuottaja. Elikkä minun vastuulla on pitää huolta tenttiarkistosta ja ehkä myös vähän jotain kuvia räpsiä Skillan tapahtumista. Palautelkaahan siis kaikki innolla tenttejä sinne kivaan postilaatikkoon Skillan ulkopuolella :) Vapaa-aikani kuluu yleensä Alpeilla laskiessa tai Eurooppaa kierrellessä.

Minna Niittymäki, alumnivastaava

Morjens! Olen Minna ja kotoisin palmujen katveesta etelän lämmöstä elikkäs Suomen Turusta. Olen viidennen vuoden sähköteekkari. Skillan toiminnassa olen ollut mukana vuodesta 2007 alkaen toimien erilaisissa tehtävissä. Tänä vuonna olen alumnivastaava eli tehtävänä on huolehtia valmistuneista sähköteekkareista.

Maija Laine, piikalikka

Moikka, olen Maija, LoiMaalta kotoisin oleva fuksi. Toimin tämän kevään Skillan piikalikkana ja siis yrittelen siivoilla skillassa sekä myöskin autan emäntää kauppareissuilla ja tapahtumissa.

Juha Toivonen, renkipoika

Terve! Meikä on Juffe, Skillan renkipoika tänä keväänä. Fuksi oon, ikää on kertynyt mittariin 22w ja kotoisin olen COCKS:n kotikaupungista Riihimäeltä. Työnkuvaani Skillassa kuuluu mm. kokiksen kanto limuautomaattiin ja Isännän ankaran käsityksen alaisena toimiminen. Vapaa-ajalla käyn pelailemassa koripalloa ja silloin tällöin juoksemassakin. Tämän hetkisen elämäni suurin projekti kulkee työnimellä 'Rantakuntoon 2020', muuten pyrin jokapäiväisessä toiminnassani elämään niin, että äiti voisi olla pojastaan ylpeä.

• • • • •

Power and productivity
for a better world™

Fuksivastaavien tervehdys

Terve fuksit!

Lämpö alkaa saapua Suomen maahan ja paljaat maaläiskät ilahduttavat läsnäolollaan. Aurinko paistaa ja tuulikin vaihtuu purevan kylmästä lep-poisan viilentävään. Kevät saapuu. Ja sen mukana Wappu. Tässä vaiheessa on hyvä viimeistenkin unikekojen kaivaa fuksipassinsa lipaston laati-kosta ja lähteä pisteitä keräilemään, sillä Teekka-rikaste, tuo fuksivuoden kliimaksi, on tapahtuma, johon osallistumista kukaan ei ole katunut ja jota vanhat teekkarit haikeana sivusta katselevat.

300 pistettä on se mitätön määrä, jonka verran teitä kehoitetaan hauskaa pitämään ja asioihin tutustumaan. Pisteidenkeruumahdollisuuksia on edelleen vaikka millä mitalla: ompele haalareihisi merkkejä, käy juttelemassa opintoneuvojalla, tai tehkää porukalla excursio pohjoisen yliopistoon tai TAMK:iin. Niin korkea- kuin matalakulttuurinkin harrastaminen kannattaa: menkää kat-somaan stand upia tai viettäkää ilta tyylikkäästi teatterissa, ehdottomasti hintansa arvoinen kokemus! Peli-iltoja ja verenluovutuksia järjes-tetään edelleen. Wapun fuksijäynät tarjoavat mattimyöhäisillekin mahdollisuuden viimeisten pisteiden raapimiseen.

Myös opiskelua kannattaa harrastaa, koska siitä saa tuplapisteet! Opintopisteet 30 asti tulevat suoraan passiin ja fysiikan töistä vielä ekstraa. HOPSin tekemisestä on hyötyä jo nyt, kun tutus-tut uusiin kursseihin, ja siitä palkitaan myös.

Nyt keväällä on myös oiva aika alkaa harras-tamaan liikuntaa, jos sellainen talven pimeinä hetkinä on jäänyt unholaan. Koulullammehan on hyvät puitteet kaikenlaiselle urheilulle: on päivittäistä ryhmäliikuntaa, kuntosaleja kaksin kappalein sekä tiiviskursseja joka lähtöön. Kan-nattaa tsekata myös erilaisten kerhojen tarjo-amat mahdollisuudet, esimerkiksi Skillan oma sählyvuoro bommarissa. Kaikesta tästä saa hyvän mielen ja olon, rautaisen pyykkilautavatsan jopa jo kesäksi 2011 sekä edelleen niitä fuksipisteitä

Wappua ajatellen...

Eräs Wappuun ja teekkarikulttuuriin liittyvä osa-alue on jäynääminen. Fuksit osallistuvat Wapun aikana jäynäkisaan, jossa killat mittele-vät kekseliäimmistä ja hauskimmasta jäynäs-tä. Teistäkin on muodostettu jäynätiimi, joka valmistelee, toteuttaa ja taltioi ihmisten päivää piristävän kepposen eli jäynän. Kisassa mää-räytyy kastejärjestys, ja kuka nyt viimeisenä kasteeseen haluaisi!

Tässäpä tärkeimmät. Jaksakaa tsempata, pian räjähtää!

Puss & kram,
Sanpo ja Hejdy

Oikeat Mielifiteet™

Automerkit.

On huomattavissa, että joidenkin automerkkien omistajat leijailevat muiden yläpuolella luullen, että heidän autonsa on parempi kuin muiden. Ne automerkit ovat seuraavat:

Audi

Audilla ajavat ihmiset kuvittelevat, että heidän autonsa on jotenkin ylivertainen saman konsernin muihin tuotteisiin verrattuna. Ei ole. Se, että auton keulassa on vajaa määrä olympiarenkaita, ei tee autosta hyvää. Audi on kuin kallis Volkswagen, eli kansanauto. Audilla ajavat ihmiset luulevat olevansa porvareita, mutta he ovat sisimmissään demareita. Duunareita, jotka repivät ylihintaisten autoon tarvittavat rahat omasta selkänahastaan.

Mercedes-benz

Mersulla ajaa vain mannet ja keski-ikäiset läskit miehet. Tyypillisellä mersukuskilla on päällään nahkapusakka jonka selässä rauhanmerkkiä etäisesti muistuttava logo on. Mersukuski käyttää housuissaan henkseleitä, sillä ne eivät pysy jalassa kaljamahan aiheuttaman paineen takia ilman.

BMW

Bemarikuskeilla on pieni muna. Tyypillinen bemarikuski on ammattikoulua käyvä, mustiin farkkuihin, pilottitakkiin ja karhulippikseen pukeutunut haivenenohuet viikset omistava mulkullaan ajatteleva teini, joka kuvittelee saavansa bemarkin avulla pillua. Ikääntyessään bemarkuski ei oikeastaan muutu miksikään, tyyli hieman muuttuu. Hiustyyli vaihtuu pilluhyppyritukaksi, päällä on lacoste- ja gant-merkkisiä vaatteita ja niiden sävy on pastelli. Yhä edelleen mielessä on kuitenkin bemarkin tuoma kuvitteellinen etu seuranhaussa.

Skoda

Skodan omistajilla on pakonomainen tarve korostaa autonsa korkeaa laatua, joka on yhtä suuri illuusio kuin yllämainittujen merkkien laatu. Oikeasti Skoda on neuvostoajan jäännös.

VW

Natsit perustivat Volkswagenin. VW Beetle on Hitlerin hengentuote. Nuff said.

Porsche

Kaikki Porschet ovat vain kehitysversioita VW Beetlestä. Toisin sanoen Porschen omistaja ihannoi natsseja.

Ydinvoimasta ja uskonnoista

Kun ydinvoima on nyt niisanotusti pinnalla (vai pitäisikö sanoa upoksissa, heh heh), voidaan ottaa esille ydinvoiman puolustajien ja vastustajien keskinäinen sota. Homma alkaa saada fanaattisia piirteitä aivan uskovaisten ja ateistien välisen taistelun tavoin. Ydinvoiman vastustajat vetoavat maailmanlopun enteisiin ydinvoimalaonnettomuuksien sattuessa. Aivan kuin kyse olisi jossain uskonnollisessa satukirjassa "ennustettu" maailmanloppu (ai niin, ensi vuonna vissiin oli _taas_ tulossa maailmanloppu). Toisaalta ydinvoiman puolustajat hyökkäävät vastustajien kimppuun huutaen perusteluiksi tieteellisiä tosiseikkoja. Ja molemmat osapuolet uskovat sokeasti olevansa oikeassa.

Olette molemmat väärässä. Niin ydinvoiman vastustajat kuin puolustajat sekä kiihkoateistit ja uskovaiset. Ydinvoima on välttämätön paha, koska parempaa ei ole tarjolla. Uskonto on välttämätön paha mieleltään heikoille ihmisille. Heille pitää tarjota yksinkertaisia selityksiä ja kehäpäätelmiä.

ps. Tämän lehden päätoimittaja on paska.

Terveisin, Osku

Kadonneiden muskeliensa metsästyksen

Teksti Jari Kuisma & Pauliina Leino Kuvat Jari Kuisma

Sähkösanomien tuorein aisapari asettaa itsensä haasteen eteen: kyyneliä, hikeä ja lihaskipua! Ei, kyseessä ei ole rankat kyykkäharjoittelut tai valmisatutuminen Wapun juhlintaan, vaan ainoastaan yritys sulattaa krapulamätön ja krapulan turruttaman kehon ylimääräistä painolastia. Tutkivat journalistimme lähtevät avoimin mielin liikkeelle ja aloittavat kuntoaurinsa Pulitzerereja odotellessa.

Jälleen kerran on maaliskuu ja kevätaurinko pilkistelee valaisten sitä sohvatyynyksää, jonka alle olen talven aikana hautautunut. Mahtavat ajatukset rantakunnon säilyttämisestä hukkuivat jonnekin kaljalavojen ja kebab-annosten välille. Nyt on muutoksen aika. Tavoitteena on, että voimme ensi kesänä taas kirmata kuumilla hiekkarannoilla lihakset öljytyinä. Tarkoituksena on siis tutustua TTY:n ryhmäliikuntatarjontaan ja parantaa kuntoa (tai ainakin omaatuntoa).

Pauliina

Ryhmäliikuntatunneista valitsin Kehonhuollon, koska sitä en aikaisemmin ollut kokeillut. Mukaan houkuttelin kaverin, sillä yhdessä hikoilu on aina hausempaa. Tuntikuvaus lupaa kehonhallintaa, lihahuoltoa ja se sopii erityisesti niska-hartia-vaivaisille. Etukäteen tunti vaikuttaa lupaavalta. Ehkä löydän jälleen vatsalihakseni ja rentoutan tenttiviikon hyödyttämät hartiat.

Tunnin aluksi haemme jumppakepit ja -matot. Ehkä opin keppijumppat salat. Sali on ihanan tyhjä eikä tarvitse etsiä sopivaa koloa takanurkasta. Jumppa alkaa.

5 minuuttia

Teemme tasapainoharjoituksia kepin avulla. Heilun kuin kahden kaljan jälkeen. Ilmeisesti tasapainoni on kadonnut samaan piiloon vatsalihasten kanssa. Tukijalkaa kolottaa.

8 minuuttia

Heilun edelleen. Ehkä kengänpohjissani on vikaa. Viereinen jumppaaja ilman kenkiä on paikoillaan kuin betonipatsas.

15 minuuttia

Mitä, alkaako minulle tulla hiki?

20 minuuttia

Siirrymme erilaisiin kyykkäysharjoituksiin, joita olen aina vihannut. Tässä kohtaa usein lintsaan yrittäen näyttää kuitenkin mahdollisimman tehokkaalta ja lihaskivuista kärsivältä. Ensimmäisen Sähkösanoma-jutun kunniaksi teen kuitenkin jokaisen jalkaliikkeen lattian rajaa hipoen.

40 minuuttia

Teemme vielä hiukan tasapainoharjoituksia kepin kanssa. Päätän vaihtaa taktiikkaa ja riisun kengät. Enää en heilu kuin syysmyrskyssä, joten syytän kengänpohjiani alkutunnin tahmeudesta. Muutenkin tuntuu helpommalta, säännöllinen harjoittelu auttaisi varmasti.

45 minuuttia

Vatsalihasliikkeiden avulla metsästän kadonnutta vyötäröäni takaisin.

55 minuuttia

Loppuvenyttelyt ovat aina mukavia.

Kokonaisuutena Kehonhuolto oli mukavaa ja leppoisaa liikkumista. Tunti ei sisältänyt askelsarjoja ja tahti oli muutenkin rauhallinen, välillä jopa liiankin hidastempoinen. Jalkojen lihastreeni kuitenkin tuntui seuraavanakin päivänä, ehkä siksi että (jälleen kerran) unohdin tehdä perusteellisemmat venyttelyt kotona. Öljytyjä lihaksia tuskin Kehonhuollolla saa, mutta tasapainoharjoittelu auttaa varmasti keväisen jäisillä kaduilla liukastelussa. Päädyin samaan tulokseen kuin jokaisen liikuntakerran jälkeen. Olo on mukavan kepeä ja rentoutunut. Miksi en tee tätä vielä useammin? Kiillotan siis jumppakengät ja säilön sohvatyyny taas ensi talven laiskotteluun.

Jari

Tarkoitukseni ei ole lähteä haastamaan isoa Arskaa kehonrakennuksessa, mutta muovata kivaa kiinteyttä kännisnägärin turruttamaan bodyyn. Klassisen mieskuvan mukaisesti sanoudun irti jumpista ja siirryn suoraan miehemmän harrastuksen pariin: salitreeni! Mukaan on varattu vaihtovaatteet, pyyhe, juomapullo, sisäpelikengät ja mp3-soitin. Valitsin yksinkertaisen liikesarjan aloittaessani kuntosaliharjoittelun ensimmäistä kertaa vuoteen. Mukaan mahtui kuusi perusliikettä.

Treenilaukku painaa olalla kun kaivelen opiskelijakorttia taskun syövereistä leimatakseni sen Joulun-yläkerran salia varten. Raotettuani miesten pukkarin ovea sieraimiin syöksähtää karskin testosteronin ja hikisukkien tuoksu, tähän on siis päädytty. Vaihdan nopsaan itselleni salille sopivat vaatteet, joihin itselläni kuuluu esimerkiksi shortsit vuoden ympäri ja painelen salin sydämeen.

Ensin alkulämmittelyt spinning-pyörällä. Kymmenen minuutin sotkeminen saa veren kivasti kehossa kiertämään, ja samalla varmistaa sen, ettei lihakset kylminä revähtele.

Jalkaprässi: Jalat tutisevat kauhusta arpoessani sopivaa painoa prässin levyiltä. Toissapäiväinen rappusten kiipeäminen Pyynikillä pienessä sievässä saa treenin tuntumaan heti. Kaksitoista toistoa tekee tiukkaa, mutta siitä selvitään. Tosin sama vielä kahdesti!

Vinopenkkipunnerrus: Hyvä kun kasvoni eivät lehahda punaiseksi valitessani painoja. Otan tangon molempiin päihin 5 kilon punnukset, sillä en saanut mukaani ketään varmistajaa (hyi teitä laiskat!), joten vedän varmuuden päälle. Tosin tangon painaessa ilmeisen paljon (tai kirjoittajan omatessa heikot lihakset) osoittautuu valinta harvinaisen sopivaksi.

Vaaka- ja pystysoutu: Loistavat liikkeet vahvistamaan käsien ja selänlihaksia. Treeni alkaa viimein sujua kun alkaa muistaa, miten liikkeet tehdään. Saisi kyllä ulkonakin pikkuhiljaa alkaa lämmetä, sillä soutu on mitä parhain ja ihanin liikuntamuoto kesäisin mökillä.

Olkavarren lihakset: Päätin tehdä ojentajien ja hauisten liikkeet taljalla. Tämä tehtävä ei ollutkaan niin helppo kun kuvittelin. Joulun-yläkerran sali ei suoraan sanottuna huuda tilavuudellaan ja tietysti tyhjänä olin valinnut ajankohdakseni 12-13 välisen ajan, joka tuntui olevan monelle muullekin sopiva väli treenille. Näin ollen odottelu aika ylätaljalle ja sitten alataljalle tuli turhauttavan pitkäksi. Ensi kerralla otan kyllä yksinkertaisesti vapaapainot, joita telineessä roikkui täysin toimettomina.

Suihkun jälkeen selvittyäni kotiin tyhmästi skippasin venyttelyt ja tämäpä johti ihanan kipeisiin lihaksiin aamulla, mutta ei se haittaa – ainakin tietää tehneensä jotain! Salitreeni on hyvä vaihtoehto etenkin jos haluaa niitä ”öljytyjä lihaksia” niin kuin kollegani (heh :D) asian ilmaisi. Motivaatio kuitenkin lähteä yksin painamaan saattaa olla heikossa. Kannattaa siis ehdottomasti hommata treenikaveri ja pitää kiinni itselleen laittamista aikatauluista. Treenikaveriksi on hyvä ottaa joku konkari mukaan, joka samalla neuvoo liikkeiden oikean suorittamisen. Tämän harrastuksen aloittaminen ei kuitenkaan suuria alkuinvestointeja vaadi, sillä salia pääsee käyttämään liikuntamaksun suoritettuaan, joka on naurettavan halpa verrattuna muiden salien kuukausimaksuihin. Nyt siis ylös-ulos ja salille treeniin; tavoitteeksi ”Kesäkuuntoon 2011” ja vartaloöljyt valmiiksi!

TEK-miehellä on asiaa

Ainahan se on mielessä.

Kesätyö.

Kyykästä on toivuttu. Talvi on (toivottavasti) nähty. Wappua odotellessa. Tässä välissä on sopivasti aikaa kohdistaa ajatukset tulevaan kesään ja kesätöihin. Duuninäkymät ovat hieman parantuneet parista viime vuodesta ja sähköläisille pitäisi olla kysyntää. Moni saakin oman alan hommia kesäksi ja kaikki menee hienosti, palkkaa tungetaan joka suunnalta syliin ja afterwörkissä on terassilla kiva kattella minihameisia naisia tuopposen kera.

Kaikille tämä kuitenkin ei ole todellisuutta ja työt voivat jopa muuttua pahimmaksi painajaiseksi. Maksamatta jääneet palkat, ylityöt ilman korvausta ja kohtuuttomat työajat voivat pilata muuten hienosti alkaneen kesän. Tällaisia tilanteita voi kuitenkin välttää tietämällä pelisäännöt ja ongelmien ratkaisussa auttaa, ylläriylläri, Tekniikan Akateemiset! TEK tarjoaa kaikille jäsenilleen ilmaista neuvontaa niin työn haussa kuin työelämän ongelmatilanteissa ja näitä palveluja kannattaa hyödyntää ongelmien ennaltaehkäisyyn ja vääryyksien korjaamiseen.

Neuvoja löytyy paljon interwebin ihmemaailmasta osoitteesta www.tek.fi/opiskelijat ja tietenkin mm. Teekkarin työkirjasta sekä painetusta että bittiversiosta. Ongelmatilanteissa ei kannata jäädä kärvistelemään yksin huonoa kohtaloasi vaan ottaa reippaasti suoraan yhteyttä TEKin lakimiehiin. Soittamalla voi selittää tilanteen ja lakimiehet hoitavat loput. Maksamattomat palkat ja kohtuuttomat sopimukset korjaantuvat yllättävän nopeasti, kun pätevä lakimies ottaa väärin toimineeseen puljuun yhteyttä.

Jos valmistuminen on lähellä, niin kannattaa myös tutustua ja liittyä IAET-kassaan. Liittymällä alat kerätä itsellesi taloudellista turvaa tulevaisuutta varten. IAET:stä saadun ansiosidonnaisen päivärahan ero peruspäivärahaan on merkittävä ja sinulla on oikeus työttömyysturvaan, jos olet ollut työttömyyttä edeltävänä aikana 34 viikon työssäoloehdon täyttävässä työsuhteessa ja työttömyyskassan jäsenenä. Kesätyöt ja diplomityö täyttävät työssäoloehdon, työtä voi kerätä myös pätäkissä jopa seitsemän vuoden ajalta ja sen ei edes tarvitse olla oman ammattialan työtä. Tästä lisää myös TEKin opiskelijasivuilla!

Pidetään tarina kohtuullisen shorttina ja lopetetaan tältä erää tähän. Ei muuta kuin onnea kesätyöhakuun ja viettäkää kaikki maaginen ja unohtumaton teekkarivappu!

Terveisin,

Juho Mäkiharju
Sähkökillan TEK-kiltayhdyksijä
juho.makiharju@tut.fi

P.S. Älä ole doraka ja tee alipalkkattua työtä. Oman alan duunista pitää pyytää kunnon palkkaa ja laadustahan tunnetusti maksetaan. Pomolta pyydetään siis vähintään oheisen taulukon mukaista palkkaa.

Opintopisteet	Peruspalkka, euroa/kk
37,5-	1850
75-	1910
112,5-	2010
150-	2140
195-	2270
240-	2420

TEK

TEKNIIKAN AKATEEMISET

• • • • •

- WAPPU!
- Ohjelmointi
- Aurinko
- Kertausharjoitukset

- Loska
- Ohjelmointi (vain Wappuna)
- "Valitettavasti et tällä kertaa edennyt haastatteluvaiheeseen."
- Dedikset

World Cup of Kyykkä

Ookkonää Oulusta? Imekkö nää munnaa?

Teksti Jussi-Pekka Teini & Laura Pitkäaho Kuvat Matti Auvinen

Kuten varmasti moni lukija tietää, oululaiset ovat usein suorastaan fanaattisia kyykän suhteen. Tampereen oma rakas Akateeminen MM-kyykkä ei kaikille riitä, sillä kaksi viikkoa sen jälkeen pelattiin Oulussa World Cup of Kyykkä -turnaus, joka järjestettiin tänä vuonna toista kertaa. Tampereen teekka-reita ei toki sopinut jättää edustamatta näillä karnevaaleilla, joten kasattiin pakettiautollinen rohkeita ja urheiluhenkisiä sankareita, jotka lähtivät tavoittelemaan kunniaa ja menestystä kylmään pohjoiseen. Sähkösanomien toimitus sai haltuunsa kaksi kertomusta viikonlopun tapahtumista.

J-P:n tarina

- Lähettiinkö me tänne voittamaan vai häviämään?
- Lähdettiin!

Matkamme kohti Oulun helteitä starttasi sähkötalon takaovelta Remmi-teamin pakun kyydissä vähän ennen neljää perjantai-iltapäivänä. Seurueemme koostui kolmesta Lorttohouet Tampere -joukkueen jäsenestä, viidestä Elramin edustajasta sekä yhdestä raksalaisesta, joka sattui olemaan kyytiä vailla. Ennen matkan aloittamista muut Elramilaiset olivat tehneet strategisia peliliikkeitä juomalla kaljaa, jotta eivät joutuisi ajamaan. Niinhän siinä sitten kävi, että viimeiset 300 km ajoi allekirjoittanut erään Lorttohouen taitettua ensimmäiset parisataa kilometriä. Mahdollisia tulevia reissuja varten toivoisin Lorttohoukien muilta jäseniltä hieman pituuskasvua, jotta yltaisivät polkimiin ja voisivat antaa ensi kerralla panoksensa kuskihommiin.

Matkan alkuvaihe oli hyvin hiljainen. Vasta puolivälin jälkeen tissuttelu alkoi tuottamaan tulosta, ja takapenkillä alettiin toimittaa hurjaa ideariihä. Mikäli noita ideoita lähdetään viemään eteenpäin ja ehkä jopa toteutetaan, niin tuleville vuosille on luvassa jotain tosi kingiä.

Oulussa meidät otti vastaan pari SIK:n hallituksen jäsentä. Majoitustilamme olivat varsin hienot ja isäntämme pitivät meille seuraa melko pitkälle yöhön toteuttaessamme hyväksi todettua koston paikan leiriä. Illan aikana pistäydettiin myös SIK:n kiltahuoneella, jossa allekirjoittanut vieraili ensimmäistä kertaa. Saimme kahvia ja näimme dildon. Koston paikan leiriä jatkettiin aina aamu kuu-teen asti. Sen aikana kunnioitukseni yhtä Elramin jäsentä kohtaan nousi suuresti, kun hän juomape- lin seurauksena oksensi, mutta jatkoi sen jälkeen keiton ottamista kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Maskotti?

Parin tunnin yöunien jälkeen oli aika heräillä ja siirtyä pelikentille. Meinasimme myöhästyä, joten pääsimme harrastamaan terveellistä aamuliikun- ta kevyen hölkän muodossa. Eilisen illan viinat ja aski röökiä tuntui tuolloin huonolta idealta. Lähdin reissuun tavoitteenani, etten heitä ainut- takaan karttua ja vain kannustan joukkueettamme. Tämä kuitenkin vesittyi, sillä pari minuuttia ennen pelien alkua minut rekrytöitiin joukkueeseen, jonka yksi pelaaja ei ilmestynyt paikalle. Piru vie, tulihan sitä karttua sitten heitettyä melko paljonkin. Yksi lohkon joukkueista oli perunut ilmoittautumisensa, joten pelasimme molempia vastustajiamme vastaan kaksi peliä. Ensimmäinen vastustaja oli onneksi melko helppo, sillä olin ekoissa peleissä melko jäissä. Huonoihin kyykkätaitoihin yhdistettynä se ei ole kovin hyvä juttu. Voitto tuli molemmista peleistä. Seuraavaksi vastaan asettui SIK:n joukkue, jonka kirkkaimpana tähtenä loisti kaksi viimeisintä kyykän maailman- mestaruutta voittanut pelaaja. Omakin pelini alkoi jo hieman luistaa, kenties kiitos hirvilimun, jota siemailin pelien lomassa melko innokkaasti. Ensimmäisen pelin hävisimme melko selvin luke- min ja toisen voitimme niukasti. Kunnia voitosta menee ehdottomasti loistavasti heittäneille jouk- kuekavereilleni.

Kokonaispisteissä jäimme lohkomme kakkosiksi. Viisi parasta lohkojen kakkosta pääsi jatkoon, joten siirryimme syömään ja odottamaan tulosten julkistusta. Noin puolen tunnin odottelun jälkeen tulokset julkaistiin, eikä joukkueemme nimeä ollut listalla. Tuloksemme olivat sen verran hyvät, että ainakin itse tunsin lievää pettymystä. Loppukisojen ajan katselimme jatkoon päässeiden pelejä. Semifinaalien aikaan kävin kurkkaamassa ottelukaaviota, ja huomasin että parhaina kakkosina edenneitä joukkueita oli muutettu. Olimme sittenkin olleet jatkossa, mutta koska emme asiasta tienneet, emme ilmestyneet peliin ja vastustajat saivat luovutusvoiton. Katkera en kuitenkaan ole, sillä oli tavallaan helpotus, että pääsi jo keskittymään täysillä keiton ottamiseen.

Elramin varsinainen edustusjoukkue ei loistanut kisoissa kovinkaan kirkkaasti. Lohkonsa peleistä pojat voittivat yhden kolmesta. Jatkopaikkaa ei niillä näytöillä herunut. Lorttohauetkin hävisivät yhtä vaille kaikki pelinsä, mutta pääsivät silti jatkoon. Säälistä. Jatkopelit pelattiin sen verran myöhään, että joukkueen kapteeni alkoi olla vähän liian hyvissä, joka näkyi tuloksissa melko selkeästi. Lorttohaukien Oulun vahvistus, jo valmistunut insinööri, oli joukkueen taitavin pelaaja, vaikka pelasikin ensimmäistä kertaa elämässään. Kun koko porukka oli viimein tippunut, pääsimme keskittymään olennaiseen: kunnolla keittoa!

Pelien jälkeen siirryttiin hiljalleen takaisin majoituspaikalle. Kaksi Elramin jäsentä päätti näyttää, että ikä alkaa jo painaa, ja sammuivat melko nopeasti nukkuen aina aamuun asti. Kello oli noin kuusi illalla. Kieltämättä väsy alkoi itseänikin painaa, mutta oli pakko ottaa, kun kerran Ouluun asti oltiin tultu. Parin lagisen tissuttelutunnin jälkeen siirryttiin pitserian kautta jatkobileiden ekaan vaiheeseen Teekkaritalolle. Pitseriassa päätin testata paikallista erikoisuutta, majoneesipitsaa. Vittu mitä paskaa! Teekkaritalon saunatiloja ei tullut tarkistet-

tua ja yläkertaan ei päässyt, mutta ihan kivan olinen paikka. Paikalliset olivat ystävällisiä ja olut hyvää. Ulkona humanistityttöjoukkue lauloi yllätysyhtyeitä-autotunebiisiä. Totesin Oulun paskaksi maaksi ja join unohtaakseni.

Jatkot jatkuivat keskustan Dione-yökerhossa. Alakerrassa oli kiva perus yökerho ja yläkerrassa keikkamesta, jossa ulvoi joku tuhottoman huono bändi. Tämä oli niitä tilanteita, kun muiden täytyy olla kiitollinen siitä, etten kanno sinkoa mukani. Keskiyön tienoilla väsy alkoi painaa niin pahasti, ettei enää oikein erottanut humalaa väsymyksestä. Puoli kahden tienoilla oli pakko luovuttaa ja palata majoituspaikalle, jossa kaikki muut jo olivatkin. Uni maistui ja aamulla porukka oli kalpeahkon ja hiljaisen oloista. Kotia kohti lähdettiin kahden aikaan isäntäväen saattelemana. Kotimatka kului varsin hiljaisissa tunnelmissa, ja tällä kertaa ajoin ihan vapaaehtoisesti loput 300 km ihan vain tylsyyden vuoksi.

Valtava kiitos järjestäneelle taholle majoituksesta, hyvästä seurasta ja hienosta turnauksesta. Erästä fiksumiestä lainatakseni "piru vie, tonne mä lähdän toistekin".

Lauran tarina

Ei muistikuvia. Haukia tuli. Illalla jatkojen pääsylippuhaalarimerkkiä ei löytynyt ja aamulla niitä oli kolme.

Lorttohauet.

Sex and the University

Löytyipäs postilaatikosta kerrassaan mielenkiintoinen teksti. Tasa-arvon vankkana lippulaivana ja kantaaottavana mediana tunnettu Sähkösanomat julkaisee tällaista mielellään.

Miksi minä hain TTY:lle? Nyt ovat haut käynnissä yliopistoihin, mopon korjaus amiksiin ja muihin oppilaitoksiin, joten on hyvä ajankohta nostaa esiin syyt, millä perustein opiskelupaikka kannattaa valita. Olen naispuoleinen teekkari, ja antoisat opiskeluvuoteni sähköllä ovat vahvistaneet käsitystäni siitä, että tulin oikeaan paikkaan.

Lukiossa olin vielä lapsi ja uskoin tekeväni tulevaisuudessa suurta tiedettä. Olin hyvä matikassa ja tykkäsin fysiikasta, joten päätin hakea miesten kouluun TTY:lle. Ei minulla silti ollut mitään palavaa kiinnostusta sähkötekniikkaa kohtaan, mutta en myöskään kehdannut pyrkiä nyhveröiden joukkoon yliopistolle lukemaan jotain filosofiaa tai fysiikkaa. Imat ja muut peruskurssit täällä toki ahdistivat, kunnes oivalsin, että kyllähän sitä derivoimattakin DI:ksi pääsee.

Sähkötekniikan opiskelu ei ollut itsetarkoitus hakea TTY:lle, vaan komeat teekkaripojat ja tuleviin toimitusjohtajiin tutustuminen. Miksi tuhlata illat Kirchhoffin virtayhtälöihin, kun saman ajan voi käyttää luoden suhteita herrasmiehiin, jotka osaavat ne asiat jo. On helppoa saada kaikki valmiina nenän eteen, kun on nainen. Tämä ei tosin koske kaikkia, vaan tyrmäävän ulkonäön eteen kannattaa nähdä vaivaa. Paljon helpompaa on silti lakata kynsiä ja käydä aerobicissa treenaamassa perslihaksia kuin käyttää se aika koodaamalla itse pirianaalin pc-työt.

Vähäonnisemmat ystävättäreni hakivat tyttöjen yliopistoon lukemaan muumitieteitä. Siinä oli naurussa pitelemistä, kun eräs neiti kehui sillä, että hänen tiedekuntaansa tuli tänä syksynä oikein kaksi miestä sisälle! Huokaisin ilosta ajatellen kaikkia kertoja, kun olin ollut ainoa nainen harkoissa ja viisaat uroot oikein kisaavat huomiostani. Kun sitten vielä kysyn, mitä tämä kolmivaihesähkö oikein on, saan tukiopetusta missä ja miten vain haluan.

Ei TTY silti mikään taivaallinen leikkikenttä ole. Täällä on kuitenkin myös rumia teekkareita. Joskus olen kohdannut suurta ahdistusta, kun vaihtoehtoina on 1) kysyä apua rumalta nörtiltä tai 2) jättää kurssi kesken. Ja pakko ne nopat on jotenkin kerätä. Jotta harkkatöistä ynnä muista selviytyisi kunnialla, kannattaa tietysti hankkia cooleja hikkekavereita. Ja näitä kavereitahan lähdetään etsimään Teekkarisaunalta tai Huumasta.

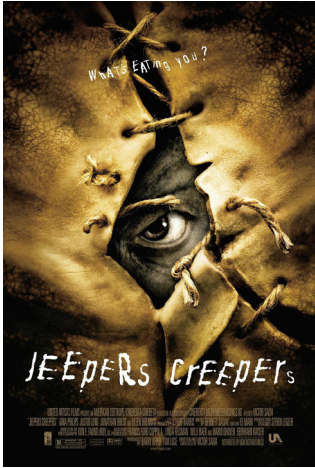
Tulin TTY:lle, ja tavoitteenani on saada paitsi DI:n paperit, myös se oma toimitusjohtaja. Olen kuitenkin huomannut yhden epätasa-arvoisen piirteen tässä näinkin takapajuisessa yhteisössä: teekkaripojat kyllä ottavat mielellään saatin kotiin Teekkarisaunalta, mutta olettavat silti pariutuvansa kiltin ja kokemattoman taviksen kanssa. Missä ne neitsyet sitten rivissä odottavat poimijaansa, saanen kysyä?

- *Kata G.*

So BAD it SCARES

Teksti Jari Kuisma

Kaikki tietävät, että juhinnan jälkeisenä päivänä (niin, siis krapulassa) aivorasitus on pahasta. Silloin on hyvä asettua vain sohvalle ja rötvätä seuraavaan vuorokauteen. Tällöin voi katsoa myös astetta huonompia elokuvia, jopa väkinäistä teinikauhu. Nostetaanpa esille muutama tällainen filmi, jotka kauhistuttavat jo pelkässä huonoudessaan!

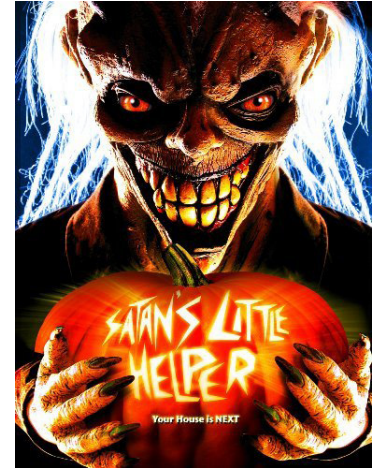
Jeepers Creepers (2001)

Jeepers Creepers on Justin Longin yksi ensimmäisiä "kunnollisia" elokuvarooleja, tällöin hän vielä oli nuori ja komea. Darry (Long) ja Trish ovat tässä päähenkilöinä, jotka autoreisullaan Amerikan periferioilla kohtaavat epäilyttävän "miehen". He huomaavat hänen heitettävän oletettavasti ruumissäkin hylättyyn kuiluun ja auttamisen tarve herää, tosin maalaisjärjellä ajateltuna ei varmaan ole mitään järkeä mennä itse tutkimaan mitä ruumissäkissä on. Elokuvan takakansi kertoo siitä miten "Scream" kohtaa "Teksasin moottorisahamurhat", mutta todellisuudessa jäljelle jää epäonnistunutta oliokauhua. Viihdearvoa elokuvalla tosin on sitäkin enemmän: naurua on vaikea pidätellä kun muovinen poliisin pää vierii asfalttia pitkin.

Black Christmas (2006)

Mieti mikä tahansa teinisplatteri tai -shlasheri (esim. Scream). Kerro päähenkilöiden määrä kahdella ja ota muistista huonon näyttelijätyön maksimi. Nyt sinulla on Black Christmas. 70-luvun kultista tehty uudelleen filmatisointi järkyttää vain ennalta arvattavuudellaan. Tapahtumat kertovat Billy Lenzistä, joka on äitinsä pahoinpitelemä sarjamurhaaja, nyt kuitenkin mielisairaalavankilassa oleva potilas. Hänen kotitalostaan on tehty sorority house, jonne erinäisistä syistä osa asukkaista on jäänyt viettämään joulua yhdessä. Ensin tarinaa Billystä kerrotaan viihdykkeenä, mutta pian siitä tuleekin totisinta totta (pitäisi alkaa kirjoittaa leffojen takakansia!). Mikään rooli-hahmoista ei oikein tule läheiseksi ja huono näyttelemineen ottaa niin paljon päähän, että oikeastaan koko leffan ajan odottaa kuka seuraavaksi tipahtaa. Ei tällaista vain voi ottaa vakavasti, kun casting on luokkaa Kristen Cloke.

Satan's Little Helper (2004)

Tämä elokuva ei varmaan enää ole edes kauhua vaan lähinnä sitten mustaa komediaa. Päähenkilönä Dougie (Alexander Brickel), joka on nuori todellisuudentajunsa kadottanut poika. Halloweenina hän pukeutuu "Satan's Little Helper"-pelin pohjalta. Hänen halloweeninsa uhkaa mennä pihalle siskon tuodessa poikaystävänsä viettämään juhlaa, mutta onneksi Dougie löytää parempaa seuraa: psykoottisen, moraalittoman sarjamurhaajan, jonka Dougie olettaa Saatanaksi. Dougie on tämän pikku apuri ja yhdessä he saavat Bellin saarelle mukavan pikku verilöylyn aikaiseksi. Tässä ei tiedä pitäisikö hihitellä vai kauhistella, mutta hauskan tämä on kaikessa vinoudessaan.

WAPPU!

